

ZDISLAVA

měsíčník litoměřické diecéze

Ročník VI

Číslo 3

Březen 2001

Kněžské svěcení je předáváním života církve. Tomáš Dziedzic je přijal 26. prosince loňského roku a primiční mši svatou sloužil letos 28. ledna v Mladé Boleslavi, kde je ustanoven kaplanem.

Více se dočtete na straně 9

Z OBSAHU:

Zúčastněte se –
připravované akce

STRANA 6–7

P. Josef Bartoloměj
Kulhavý – rozhovor

STRANA 8

Tomáš Dziedzic
poprvé u oltáře

STRANA 9

Křížová cesta pro
spěchající

STRANA 11

Budeme krmit
rybičky

STRANA 15

Akademické týdny

STRANA 16

Ničení Buddhových soch zneklidňuje i křesťany

Lahore (Pákistán)/ZENIT/FIDES: Hinduisté a křesťané v Pákistánu jsou znepokojeni ničením buddhistických soch v sousedním Afghánistánu. Předseda komise „Justitia et pax“ Pákistánské biskupské konference P. Emmanuel You-saf vyjádřil obavy o sochy v kostelích, chrámech a muzeích. Sekretář uvedené komise označil tyto smutné události za „příklad pro fanatiky, aby uvažovali o stejných postupech v naší zemi“.

Ničení buddhistických náboženských pokladů způsobilo zděšení v muslimském světě. Egypťští a iránské muslimští teologové veřejně odsoudili svévolné ničení starobylých soch Buddhy. Iránský vyslanec ve Vatikánu Mustafa Boroujerdi nazval ničení soch „kulturním zločinem“.

Bible v jazyce „cockney“

Londýn (GB)/KNA: Bible má být poprvé přeložena do londýnského nářečí nazývaného „Cockney“. Anglikánský arcibiskup z Canterbury, Carey, který sám vyrostl ve východolondýnské čtvrti Dagenham, uvítal překlad s nadšením a chce k němu napsat předmluvu. Zmíněný překlad Bible, který vypracoval jeden londýnský učitel náboženství, má být vydán v květnu.

Podle slov arcibiskupa Careyho se tak biblická vyprávění opět „dostanou na tržiště a do ulic, právě tam, kde se odehrávala“.

Zasedání papežské rady pro sdělovací prostředky

Vatikán: Jedním z důležitých témat letošního zasedání výročního zasedání Papežské

rady pro hromadné sdělovací prostředky je připravovaný církevní dokument „Etika na internetu“. Rovněž proběhne hodnocení mediálních aktivit v průběhu Velkého jubilea roku 2000. Další diskutovaná témata – např.: Církev a kybernetická kultura, Vatikán a internet, Apoštolát po internetu.

Největší beatifikace v dějinách církve

Vatikán/VIS: Papež Jan Pavel II. blahoslavlil 233 mučedníků z dob španělské občanské války (1936–1939). Slavnost se konala v neděli 11. března ve Vatikánu a jedná se o vůbec největší počet blahoslavených osob v celých dvoutisíciletých dějinách církve.

Křesťanství je největším náboženstvím na světě

New York (USA)/KNA: Křesťanství je nadále největším světovým náboženstvím. Hlásí se k němu 1,9 miliardy věřících (31 % lidstva) ve 33.820 církvích a společenstvích. Jak uvádí nejnovější vydání „World Christian Encyclopedia“, uveřejněné v New Yorku, přibližně 31 % lidstva tvoří křesťané. Druhým největším náboženstvím je podle údajů zmíněné encyklopedie islám s přibližně 1,2 miliardy přívrženců. Dnes tvoří 19,6 % světového obyvatelstva. Encyklopedie dále zaznamenává cca 811 milionů hinduistů, 360 milionů buddhistů, 23 milionů sikhů a 14 milionů Židů.

Charita pomůže nuceně nasazeným

Praha: Sdružení Česká katolická charita (ČKCH) pomůže žadatelům o odškodnění, kteří byli za války nasazeni v Německu a pracovali v zařízeních Římskokatolické církve. Odškodnění spočívá zpravidla v předání jednorázové částky

ve výši 5.000 DEM. Tato částka je nezávislá na čase a trvání nasazení.

Agendy spojené s vyplňováním žádostí se ujal sekretariát sdružení ČKCH (Vladislavova 12, Praha 1; tel: 02/962 433 44). Vyplněný formulář žadatele zašle ČKCH do Německa. Žádosti o odškodnění za nucené nasazení v zařízeních katolické církve v Německu je možné předkládat do konce roku 2002.

Kardinál Kasper předsedou papežské rady pro jednotu křesťanů

Vatikán/VIS/ZENIT: Papež Jan Pavel II. přijal rezignaci kardinála Edwarda Idrise Casidyho, dosavadního předsedy Papežské rady pro jednotu křesťanů, a novým předsedou jmenoval 3. 3. německého kardinála Waltera Kaspera. Kardinál Cassidy rezignoval z důvodu věku.

Kardinál Kasper se intenzívně věnuje dialogu s luterány, který vyvrcholil v říjnu 2000 podpisem společné deklarace o učení o vzájemném ospravedlnění v německém Augsburgu.

„Novo millennio ineunte“ v češtině na internetu

Praha: Apoštolský list papeže Jana Pavla II. k začátku 3. tisíciletí křesťanských dějin s názvem „Novo millennio ineunte“ (Na počátku nového tisíciletí) je v češtině k dispozici na internetové adrese www.cirkev.cz – v rubrice „Dokumenty“ a „Novinky“.

Jiří Padour českobudějovickým biskupem

Praha: Papež Jan Pavel II. jmenoval 23. února dosavadního pražského světícího biskupa Jiřího Padoura českobudějovickým biskupem-nástupcem.

Katolická církev má 184 kardinálů

Vatikán/VIS: Celkem 184 kardinálů má nyní katolická církev. Na řádné veřejné konzistoři uvedl papež Jan Pavel II. do úřadu 44 nově jmenovaných kardinálů, kteří pocházejí z 27 zemí světa. Z celkového počtu je 135 kardinálů mladších 80 let. Ti by byli oprávněni volit nového papeže.

Zdслава – měsíčník litoměřické diecéze

Vydává Římskokatolická farnost Smržovka

Adresa redakce: Kostelní 215, 468 51, tel./fax. 0428/38 23 65

e-mail: michal.podzimek@telecom.cz

Číslo účtu: 963293379/0800

Řídí redakční rada, šéfredaktor: P. ICLic. Michal Podzimek ThD

Grafická spolupráce Jan Hrubý, sazba Ing. Jan Macek

Jazyková úprava tohoto čísla: V. Fišerová

Tiskne: Římskokatolická farnost Jablonec nad Nisou

Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení příspěvků.

Distribuce: redakce – příspěvek na úhradu nákladů na rok 2001

125 Kč + poštovné

Registrace: MK ČR 7397

ISSN 1211-3042

Ročník VI., číslo 3

Datum vydání: 25. 3. 2001. Uzávěrka příštího čísla: 5. 4. 2001

Distribuci zajišťuje AMIS Praha, Na Nivách 18, 141 00 Praha 4 prostřednictvím České pošty, s. p.

Výročí kněží a jáhnů naší diecéze v dubnu

Narozeniny

1. 4. Luděk Téra, trvalý jáhen – 52 let
5. 4. Marian Plonka – 34 let
12. 4. Zdeněk Maryška – 69 let
19. 4. Ivan Marek Záleha, O.Praem. – 30 let
20. 4. Josef Matura – 78 let
29. 4. Jaroslav Pekárek, trvalý jáhen – 45 let
29. 4. Jan Štrumfa – 79 let

Výročí svěcení

8. 4. Jan Bečvář – 51 let
8. 4. Jaroslav Čuřík, SDB – 51 let
8. 4. Eduard Hrbatý, SDB – 51 let
8. 4. Karel Qualizza – 51 let
8. 4. Klement Ruisl – 51 let
8. 4. Vladimír Sluka – 51 let
23. 4. Mons. Josef Koukl – 51 let
24. 4. Jan Pobuda – 2 roky
29. 4. Stanislav Bochenek – 28 let

CÍRKEVNÍ SPECIÁLNÍ ŠKOLA DON BOSKO

181 00 Praha 8 – Bohnice, Dolákova 555,
telefon 02/8542007, 02/8556677

**Přijímá žáky na školní rok 2001/2002
do 1.–9. ročníku:**

- ☛ se všemi řečovými poruchami
- ☛ se specifickými poruchami učení

VÝUKA:

- ☛ podle plánů ZŠ, speciální pedagogové
- ☛ logopedická péče, individuální přístup
- ☛ třídy se sníženým počtem žáků
- ☛ výuka cizích jazyků od 4.ročníku
- ☛ nepovinný předmět – náboženství
- ☛ připravujeme žáky ke zkouškám na střední školy

ZAJIŠŤUJEME:

- ☛ bydlení na internátě pro mimopražské děti
- ☛ péči foniatra, psychologa, zdravotní sestry
- ☛ školní družinu
- ☛ ozdravné pobyty v přírodě
- ☛ mimoškolní činnost (sportovní akce, divadelní soubor)

Součástí školy je mateřská škola.

Výchova probíhá v duchu křesťanské etiky

Jednoho dne řekla zápalka svíče:

„Dostala jsem úkol, abych tě rozsvítila.“
 „Ó ne,“ zalekla se svíčka, „jen to ne!
 Když hořím, pak jsou moje dny sečteny.
 Už nikdo potom nebude obdivovat moji krásu.“
 Zápalka se však zeptala: „Ale ty chceš zůstat studená bez života?“
 „Ale když hořím, bolí to a ubírá to moje síly.“ zašeptala svíčka.
 „To je pravda,“ řekla zápalka.
 „Ale to je přece tajemství povolání:
 Ty i já jsme povolány, abychom byly světlem.
 To, co mohu udělat já jako zápalka je jen málo.
 Ale když tě nezapálím, nenaplním smysl svého života.
 Jsem zde proto, abych předala oheň.
 Ty jsi svíčka a jsi zde, abys darovala teplo a světlo.“

*Všechno, co dáváš – bolest, sílu, utrpení – se přetváří ve světlo.
 Ty nehyneš, i když se stravuješ. Druzí ponесou tvé světlo dále.
 Zemřeš však, když nebudeš tím, čím máš být.“*

Tu vzpřímila svíce svůj knot a řekla plná očekávání:
 „Prosím tě, zapal mne!“

MODLITBA VELKÉHO PÁTKU

*Lide můj, co jsem ti učinil?
 Čím jsem tě zarmoutil?
 Odpověz mi...*

Tím, že jsem vám dal celou zemi a její bohatství: obilí, vinice, naftu, uhlí, atomy?

☛ Vy se těchto darů nejprve zmocňujete, místo abyste je rozdělili, a pak jich používáte k válkám, a tak je promarníte a znehodnotíte.

Tím, že jsem vám dal svůj život a sílu?

☛ Vy jí užíváte k zahubení života a k pronásledování slabých menšin.

Tím, že jsem vám dal řeč, abyste se mohli dorozumět s ostatními lidmi?

☛ Vám slouží ke lži a skrývání myšlenek vašich srdcí.

Tím, že jsem já, Stvořitel, přišel mezi vás na zem jako prostý dělník, tesař s drsnými, upracovanými rukama?

☛ A vy jste probodli mé ruce a přibili mě na kříž.

Tím, že jsem vám dal nejčistší ženu za Matku?

☛ A vy ji neposloucháte a vysmíváte se jí.

Tím, že jsem ve smrti nechal jako odkaz své slovo, aby učilo lidi opravdu se milovat?

☛ A vy tomuto slovu nechcete naslouchat a díváte se, že se nic nedaří.

Čím jsem tě zarmoutil ?

Odpověz mi ...

Lide můj, co jsem ti učinil?

Kamenické práce rodiny Zemanových

Při procházkách Českým rájem potkáte kapličky a také mnoho pískovcových pomníků, které dnes svým způsobem doplňují a tvoří krajinu. Podobné krásné výtvořky z kamene najdete často i na vesnických hřbitovech v našem kraji. Tvůrci těchto dílek, ZEMANOVI, si jistě zaslouží, abychom o nich věděli více.

Cituji pana Josefa V. Scheybala z Jablonce nad Nisou: „Jan Zeman se narodil v Příkřem v roce 1795. Ve dvaceti letech se oženil s Alžbětou Válkovou a s ní získal domek v Žernově, kde roku 1853 zemřel. Pokračovatelem v jeho díle se stal syn Josef (1820–1888 v Tatobitech), který zřejmě s otcem již dříve spolupracoval. Josef byl jako řemeslník značně jednodušší, „lidovější“. Ale snad právě tou primitivností jsou jeho práce dodnes

přitažlivé. Zemanové po sobě zanechali rozsáhlé dílo, které desítkami výtvořů pokrývá oblast od Sobotky až po Českokubusko.

Na Dubecku

Z křižovatky silnic Turnov, Železný Brod, Lomnice nad Popelkou, které se říká „Na špici“ nebo podle původní osady Loktuše (dnes místní část obce Mírová pod Kozákovem), dejte se po úzké silničce do strmého kopce. Během stoupaní se vám otevírá pohled na Kozákov. Stojíte na jihozápadním svahu Volavecké kuesty (dříve známé jako Rovenský taras).

Tento 6 km dlouhý a až 50 m vysoký zlom je pokračováním výrazného Lužického vrásnění. Na prudkých svazích

našly domov chráněné druhy rostlin a živočichů (například vstavače a četné druhy motýlů).

Silnička vás vyvede na Dubecko. Tato víska vznikla stejně jako mnohé jiné na přelomu 13. a 14. století v místech vykácených lesů. Jejich jména

byla od toho odvozena. Známe tedy Dubecko, Loučky, Chlomek, Smrčí, Bukovinu, a mnoho jiných. V těchto vsích a také mnoha okol-

ních vznikaly časem různé zajímavé stavby.

Dojdete ke kapličce zasvěcené svatému Janu Nepomuckému. Postavil ji lidový sochař Jan Zeman ze Žernova. Ten je také autorem sochy světce se dvěma andělky, kteří třímají v rukou rohy hojnosti. Pozoruhodné je, že zřizovateli kapličky byli čtyři místní sedláci, z nichž tři byli Janové – Jan Staněk, Jan Janků a Jan Hataš z Dubecka a Václav Hataš. (Podobnou kapličku zhotovil Jan Zeman i na nedalekém Volavci.)

Těsně u kapličky stojí Hejdukova chalupa. Z architektonického hlediska je zajímavá zvláštním způsobem vyvýšenou střechou (výškou). To umožňovalo přístup do komor v podkroví. Podobných stavební je v okolí více. Najdete je na Prackově, na Volavci, v Sekerkových Loučkách... stačí se jen pozorně dívat.

Z Dubecka se vydejte dál směrem k Sekyřkovým Loučkám a dále k Turnovu.

Talli

Rok 2001 je Mezinárodním rokem dobrovolníků OSN si cení dobrovolnické práce

Dobrovolnická práce má odjakživa místo prakticky v každé civilizaci a kultuře. Je možné definovat ji jako neziskovou, neplacenou a nekariéerní činnost, kterou jednotlivci provádějí za účelem pomoci svým bližním, své komunitě či společnosti jako celku

Tato činnost může mít celou řadu podob, od tradičně zakořeněných návyků vzájemné pomoci v čase krizových událostí až po humanitární činnost, řešení konfliktů a odstraňování chudoby. Koncept dobrovolnické práce zahrnuje nejen činnost na místní a státní úrovni, ale také bilaterální, mezistátní a mezinárodní program. Dobrovolníci dnes hrají nezanedbatelnou roli v rozvíjení pokroku a blahobytu ve vyspělých i rozvojových zemích, v humanitárních programech OSN, tech-

nické spolupráci, obraně lidských práv, procesu demokratizace a v mírotvorné činnosti. Na dobrovolnické činnosti je rovněž z větší části založeno fungování nevládních organizací, profesních spolků, odborů a občanských sdružení. Rovněž kampaně na podporu zvyšování gramotnosti, imunizace a ochrany životního prostředí jsou založené na činnosti dobrovolníků.

Myšlenka vyhlášení Mezinárodního roku dobrovolníků na samém počátku 21. století s cílem podpořit práci dobrovolní-

nické spolupráci, obraně lid-

ků a ocenit jejich úspěchy se zrodila počátkem 90. let na doporučení několika významných mezinárodních nevládních organizací. Valné shromáždění OSN schválilo rezoluci ECOSOC, jež prohlásila rok 2001 za Mezinárodní rok dobrovolníků na 52. zasedání svou vlastní rezolucí 52/17, kterou podpořilo 123 zemí. Existuje silné přesvědčení, že ustavení Mezinárodního roku dobrovolníků Valným shromážděním OSN vytváří příznivé prostředí pro rozvoj a koncepčnější využívání dobrovolnické práce.

Prvním cílem mezinárodního roku dobrovolníků je zajistit dobrovolnické činnosti větší uznání. Vlády a místní orgány mohou vytvořit mechanismy umožňující konzultace s dobrovolníky a využívání jejich rady.

Druhým cílem je posílení podpory dobrovolnické činnosti. Každá společnost do-

Další krůček naší církve k občanské společnosti

Ještě nedávno byl pojem občanské společnosti v naší středoevropské postkomunistické společnosti tématem pro pár zájemců a nadšenců. Situace se hodně změnila kampaněmi „30 dní pro občanskou společnost“ a prací jednotlivých sdružení.

K dozrávání přátelštějšího vztahu k občanské společnosti v prostředí církvi významně přispěl i list našich katolických a evangelických biskupů Pokoj a dobro.

Dokument ve svém 30. článku vyjadřuje podporu občanské společnosti, oceňuje dobrovolnou práci ve prospěch obecného blaha a nabízí podporu a spolupráci všem lidem dobré vůle.

Tímto způsobem se pojem občanská společnost stává stále více jedním z důležitých znamení času pro naši církev, zvláště v době letošní sněmovní reflexe o církvi v současném světě, v jejích námětech o duchovní situaci společnosti, sociálním životě, o úkolech laiků, o aktuálních problémech.

Nejsou to jen slova

Letošní kampaň 30 dní pro občanský sektor (únor 2001) ukázala další fázi vývoje neziskových nestátních organizací. Dochází ke stále lepší spolupráci na krajské i okresní úrovni díky organizátorům Informačního centra nadací (zkráceně ICN) a letos se též ukázala nově vzniklá databáze neziskových organizací. Je sice nepřilichotivě pro severní Čechy, že se ozvalo pouhých 10 % z 5 800 existujících oslovených organizací (včetně farností a sborů), ale díky i za tento krůček.

Náš kraj, a tedy i polovina naší diecéze se mohla setkat a vidět na krajské výstavě neziskových organizací v Domě dětí

a mládeže v Ústí nad Labem, kde bylo vidět sdružení působící v sociální oblasti (např. Diecézní charita Litoměřice), v ekologii, ve výchově (např. Saleziánské sdružení mládeže Teplice, Junák) a také několik sdružení zabývajících se ochrannou památkou.

Různé okresy jsou v různém stadiu. Např. teplický region se letos díky kampani a jejím organizátorům ze Saleziánského střediska mládeže v Teplicích dal zase více dohromady. Na přípravě se sešlo okolo dvaceti zástupců sdružení, což je pětkrát více než loni, a dala se dohromady výstava v Kulturním domě v Teplicích „Seznamte se, prosím“, představení jednotlivých sdružení v Deníku Směr a dva hodinové diskuzní

pořady v rádiu Tep. Podařilo se tedy představit veřejnosti činnost sdružení a také schopnost spolupracovat a také povzbudit mnoho lidí, že v naší zemi ne vše vypadá špatně.

Křesťanský svět byl zastoupen Křesťanskou akademií Duchcov, Klubem rodičů Amálka při teplickém bratrském sboru, církví bratrskou, oblastní charitou Teplice, Sdružením pro podporu hospice Litoměřice a samozřejmě organizátory kampaně – Saleziánským střediskem mládeže v Teplicích.

Je vidět, že když se dá dohromady pár lidí a mají nápad, dá se udělat neuvěřitelně mnoho věcí. Je škoda, že o mnoha věcech se veřejnost nedozví, protože řada hezkých aktivit trpí některými dětskými nemocemi, jako je nepotřeba spolupráce s medií (public relations), strategického myšlení a také naše křesťanská hrbatá pokora.

Josef Hurt

káže nejlépe posoudit, co dobrovolnické činnosti napomáhá a co její rozvoj naopak brzdí. Stát může například dát dobrovolníkům k dispozici svá školící a vzdělávací zařízení. Dobrovolnická služba může být uznána za alternativu základní vojenské služby. Rovněž je možné na dobrovolnické účely vyčlenit materiál a prostředky.

Třetím cílem je sdílení informací. Televize, rozhlas, tisk i elektronická media mohou informovat o činnosti dobrovolníků. Tím umožní, aby se šířily osvědčené metody a aby každá jednotlivá dobrovolnická skupina nemusela začínat úplně od začátku. Výměna zkušeností se samozřejmě může odehrávat na lokální úrovni, ale může probíhat i na úrovni regionů či sousedních států a s pomocí elektronických médií i mezinárodně.

Čtvrtým cílem je publicita, která může být zaměřena na zvyšování počtu žádostí o poskytování dobrovolnických služeb, na zvyšování motivace nových zájemců nabízejících dobrovolnické služby a obecně

na vytváření klimatu příznivého pro dobrovolnické iniciativy jak mezi veřejností, tak v rámci státních institucí.

Generální tajemník OSN

Kofii Annan vydal poselství k mezinárodnímu roku dobrovolníků, ze kterého vybíráme pouze malou část:

„... Dobrovolníci jsou odvážní lidé a jsou ochotní se za něco postavit. Jsou ochotní zasvětit své ruce, svou mysl a především své srdce službě ostatním. Tím přinášejí lidem naději a dodávají jim sílu k překonávání jejich slabostí. Odměnou za to jim je vědomí, že jejich činnost má skutečný význam. Jejich odvaha a odhodlání by měly být pro nás pro všechny inspirací k činům...“

Klasickým příkladem dobrovolnické práce je činnost dobrovolníků v charitní službě.

Naše Farní či Oblastní charity mimo provozu profesionálních zařízení vykonávají plno drobné, potřebné práce – ať to je například individuální pomoc starým a nemocným, návštěvy v Domech důchodců u těch klientů, za kterými nikdo nechodí, nebo burzy ošacení a péče o šatníky pro potřebné. Jinde zase fungují pravidelná setkávání seniorů – Senior kluby, dobrovolníci vedou korespondenci s vězni, zasílají jim humanitární balíčky, pořádají finanční a humanitární sbírky při katastrofách, jako byly záplavy na Moravě, válka v Bosně atd.

Zdislava připravuje bližší seznámení svých čtenářů s dobrovolnickou charitativní prací. Některé náměty pro další články již máme a počítáme s tím, že 28. března, kdy v biskupské rezidenci proběhne slavnostní ocenění dlouholetých charitních dobrovolníků otcem biskupem, získáme další tipy na pokračování seriálu.

Jan Rosenauer, Ústí nad Labem

SKUPINA
AYETTO
A DIECÉZNÍ
CENTRUM PRO
MLÁDEŽ VÁS
ZVE NA
DIECÉZNÍ
TANEČNÍ
ZÁBAVU

21. dubna 2001 v kulturním domě
v Terezíně od 20 hodin

- ➔ Cena vstupenky 50 Kč v předprodeji, 70 Kč na místě (platí i pro zamluvené vstupenky)
- ➔ Odjezd autobusu z Litoměřic v 19.45 od Teologického konviktu (Komenského ulice) – zajištěn i odvoz zpět
- ➔ Pro přespolní je možnost přespaní na Dómském náměstí č. 3 („Trojka“)
- ➔ Vstupenky lze zakoupit na Diecézním setkání mládeže či v knihkupectví Jonáš – Mírové náměstí, Litoměřice
- ➔ Zamluvení vstupenek na čísle 0416/741963, 0608/214858 nebo e-mail: luukee@email.cz

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO MLÁDEŽ POZVÁNKY NA AKCE

AKCE DO PRÁZDIN

Diecézní setkání animátorů a mladých lidí, kteří chtějí žít a něco dělat pro druhé:

23. – 25. března na faře v Údlících u Chomutova

Hlavní téma: Vůle Boží

Mimo jiné se zamyslíme nad *novým poselstvím Svatého otce mládeži k XVI. světovému dni mládeže roku 2001*, řekneme si něco prakticky něco teoreticky ke spolu...

27. – 29. dubna na faře v Příchovicích

Hlavní téma: Nové přikázání – společenství církve

Kromě tradičních obvyklých bodů programu nás navštíví paní *psycholožka a psychiatrička MUDr. Jitka Krausová* a budeme se trochu trénovat v sebepoznání, v komunikaci...

18. – 20. května na faře v Údlících u Chomutova

Hlavní téma: Nové přikázání – společenství církve

Navštíví nás také *lidé angažující se v Hnutí Pro život ČR* a řeknou nám něco o potratech a jak se k nim stavět...

Jakékoliv bližší informace a přihlášky získáte na adrese Diecézního centra pro mládež, Dómské nám. 10, 412 01 Litoměřice, tel. 0416 – 73 44 23, 0603 – 452 001, e-mail: daniela.dcm@worldonline.cz, www.dcm.lt看.fbi.cz

PRÁZDINOVÉ AKCE

5. – 8. července 2001 Diecézní pěší pout' mládeže

Z Litoměřic do Filipova aneb pojed' se potit a modlit za nová kněžská a řeholní povolání...

13. – 25. července 2001 Putování na Zakarpatskou Ukrajinu

Mukačevo – setkání s místní mládeží, návštěva mukačevského zámku a pravoslavného kláštera; návštěva Dětského domova a sanatoria Karpaty; Karpaty – Volovec, Siněversk, Kolčava (místo, kde žil Nikola šuhaj loupežník); Buštyna – účast na řeckokatolické mši; Solotwyna – solné doly, jezero; Chust; Mukačevo – odjezd domů...

Cena: 4.500,- Kč

10. – 19. srpna 2001 Diecézní setkání animátorů a mladých lidí, kteří chtějí být a něco dělat pro druhé...

Program činnosti

Mezinárodního centra duchovní obnovy v Hejnicích

Co se již konalo

5. 1. Slavnostní otevření MCDO
- 8.–12. 1. Školení – úřad civilního letectví
- 11.–13. 1. Institut GŮSA: jazykový kurs
14. 1. Den otevřených dveří
15. 1. Kolaudace MCDO
- 21.–25. 1. Zasedání Matematicko-fyzikální fakulty UK
- 2.–3. 3. Svatovojtěšské společenství rodin z Prahy
12. 3. Zasedání děkanů Technické University Liberec
- 22.–25. 3. Zasedání institutu Socius z Berlína

Co bude do konce června

31. 3.–1. 4. Katechumeni z Prahy
- 1.–4. 4. Zasedání ČBK
- 6.–8. 4. Celostátní seminář Asociace výtvarných pedagogů na téma „Arcitektura, socha a veřejný prostor“
- 12.–16. 4. Entspannen und Ostern feiern
12. 4. Pesah s farním společenstvím
- 17.–19. 4. Katecheté z Pirny
- 23.–25. 4. Sdružení pro regionální rozvoj
28. 4.–1. 5. Zasedání Paneuropa-Union Deutschland E.V.
- 4.–6. 5. Pfarrgemeinderat Bischofswerda
- 6.–7. 5. Vikariátní konference Euroregionu Nisa
- 7.–13. 5. Relaxační pobyt spojený s kursem malby na hedvábí
- 24.–26. 5. Hochschule Zittau
- 24.–27. 5. Pfargemeinde Sankt Joachim Freital – rodiny
30. 5.–1. 6. Setkání psychologů ze Střediska komplexní terapie
- 6.–7. 6. Lesnická konference
- 8.–10. 6. IX. Dny Josefa Zvěřiny; Církev na prahu 21. století
- 13.–17. 6. Privates Hochzeitsfeier
- 22.–24. 6. Kolpingfamilie: Katolické rodiny
27. 6.–4. 7. Heimatfahrt mit Wallfahrt 2001
30. 6.–3. 7. Hejnická pout'

LETNÍ TÁBOR KŘEŠŤANSKÝCH RODIN

YMCA ŽIVÁ RODINA

V červenci 2001 se již podeváté koná letní tábor křesťanských rodin, organizovaný sdružením YMCA–Živá rodina. Tábor se účastní celé rodiny (tj. rodiče s dětmi); mohou přijet i dědečkové, babičky, tetičky...

Program tábora

účastníci tábora jsou rozděleni do jednotlivých družstev.

Dopoledne probíhá program odděleně pro děti a dospělé. O děti se starají jejich vedoucí, dospělí diskutují po skupinkách.

Odpoledne je program společný pro děti i dospělé. Rodiny soutěží, věnují se sportovnímu zápolení, bojovým hrám...

Večer bývá klasický táborový. Čekají vás táboráky, noční hra, ale i besedy s hosty.

Místo konání tábora

Pavlátova louka u Nového Města nad Metují. Tábořiště je obklopeno lesy a leží asi 2 km od města. Nabízí využití bazénku, hřišť a tělocvičny. Rodiny jsou ubytovány v chatkách a zděných domcích.

Termín tábora

I. turnus 14.7. – 21.7.2001

II. turnus 21.7. – 27.7.2001

Informace podá

YMCA-ŽR sekretariát, Na Poříčí 12,
115 30 Praha 1, telefon i fax 02/24872421

Těšíme se na vás!

Pěvecký sbor Jizeroš

vystoupí v pondělí velikonoční 16. 4. 2001 v kostele svatého Václava v Příchovicích od 10 hodin. Při mši přednese rytmicou Jizerskou mši Marcela Štěpánka.

XXIII. diecézní setkání mládeže s naším otcem biskupem

Motto: „Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe, den co den bere na sebe svůj kříž a následuje mě.“ (Lk 9,23)

Kdy? 7. dubna 2001

Kde? v místním kině v Litoměřicích

Pokud nevíš, kde se kino nachází, dojdi ke katedrále, kde budou připraveni lidičkové a pomůžou ti. Pokud přijedeš už v pátek, dojdi ke katedrále, kde bude připravena recepce.

Co s sebou? Pokud budeš přespávat, tak spacák a karimatku, páteční večeři a sobotní snídani (čaj bude zajištěn), pokud budeš přespávat ze soboty na neděli, tak i sobotní večeři; oběd v sobotu bude zajištěn. Jinak kromě hrnku, lžice, ešusu a dobré nálady nic nepotřebuješ.

Program

PÁTEK – příprava setkání

- 18.00 *mše svatá pro zájemce v katedrále*
- 19.00 večeře z vlastních zásob
- 19.45 zahájení a přivítání + informace
- 20.00 divadelní představení
- 20.45 informace
- 21.00 *společná adorace v katedrále*
- 21.30–22.00 možnost soukromé adorace v katedrále

SOBOTA – hlavní průběh setkání

- 7.30 budíček
- 8.00 snídane z vlastních zásob
- 8.30 přesun do kina
- 9.15 úvodní modlitba + slovo na den
- 9.30 informace
- 9.45 úvodní scénka
- 10.00 *RNDr. Jiří Grygar – „Vznik vesmíru“*
- 10.45 přestávka
- 11.00 kulatý stůl (otázky a odpovědi)
- 11.45 přestávka
- 12.00 Anděl Páně + oběd
- 12.45 vystoupení křesťanské folkové hudební skupiny „Svítání“
- 13.45 přestávka
- 14.00 průvod městem
- 15.00 *mše svatá s dramaticky ztvárněnými pašijemi (celebruje otec biskup)*
- 16.30 informace
- 17.00 skupinky (Umění naslouchat Božím volání; Hlubší duchovní život; Muži jsou z Marsu a ženy z Venuše; Panenství pro Boží království; Jak překonávat strach; O vytváření a životě společenství; Člověk v nouzi a lidská solidarita; Tvořivé výtvarné dílny – malování na sklo, zdobení svíček)
- 18.30 večeře
- 19.30 netradiční křížová cesta – zakončení setkání

NEDĚLE – pro ty, kterým to všechno ještě nestačilo

- 8.30 budíček
- 9.00 snídane
- 10.00 slavnostní mše svatá v katedrále – slovo na cestu

P. Josef Bartoloměj Kulhavý – 80 let

Je sobota 3. března a v ústeckém dominikánském klášteře se koná pravidelný senior klub. Z Uherského Brodu přijel vzácný host, P. Bartoloměj, který 6. března oslavil své 80. narozeniny. Zatím je v družném rozhovoru se seniory, přijímá gratulace a dárky, a vtom přichází přání rozhovoru pro Zdislavu. „Kdy začal váš život ve víře?“ A po otázce následuje krásné vyprávění o životě:

„Narodil jsem se ve věřící rodině. Otec byl důstojník čs. armády, odmalička jsme chodili normálně do kostela, jak to bylo běžné. Mládí jsem prožíval v Košicích, kde otec sloužil. Chtěl, abychom studovali v Čechách, a proto se v roce 1934 nechal přeložit do Vysokého Mýta. Tam jsem chodil do gymnázia a také maturoval. Ještě před maturitou jsem se rozhodl pro kněžský seminář v Hradci Králové.

II. světová válka

Nastoupil jsem tam, jenomže ve druhém ročníku roku 1942 v říjnu náš ročník 21 poslali do Německa na práci – takzvaný *Total Einsatz* (totální nasazení). S transportem asi osmi set lidí jsem přijel do Ústí. Celý transport si zde rozebraly jednotlivé fabriky.

Já jsem se dostal do Velvět u Teplic, do továrny na bomby – Hertine Dynamit. Přišroubovávali jsme křídélka k 250 a 500kilovým bombám. Tam jsme dost mluvívali se zajatci z Francie, Jugoslávie a z různých jiných států. Ale Němcům se zdálo nebezpečné, že se s těmi cizinci domluvíme, tak nás asi po dvou měsících poslali k dispozici pracovním úřadům do Berlína. Dostali jsme se do ohromného tábora, kde bylo asi 3000 lidí. Jednotlivé fabriky si z nich vybíraly pracovníky. Češi měli dobrou pověst – jednak byli slušní, jednak se většinou mohli školit německy.

Jenže Berlín hodně bombardovali, já jsem tam prožil asi sto náletů. V roce 1944 rozdělili fabriku na několik částí, jedna část byla přemístěna až ke švýcarským hranicím a jednu část továrny přeložili do Boletic u Děčína. Já jsem zase pracoval (stejně jako v Berlíně) na rentgenovém oddělení, kde jsme kontrolovali kvalitu odlitků.

Rok 1945

V březnu pětáctýřicátého roku, těsně před revolucí, jsem prostě utekl, když se blížila fronta, a hned jsem nastoupil v Hradci Králové do semináře. Převratu v květnu 1945 jsem se neúčastnil. Skládal jsem zkoušky za zimní semestr, který jsem začal studovat ještě před válkou, chodil jsem na přednášky letního semestru a ještě dělal zkoušky za letní semestr.

Perzekuce

Po prázdninách jsem se rozhodl vstoupit k dominikánům do kláštera v Olomouci. Po pěti letech nás vládním nařízením zlikvidovali. Dostali jsme se do koncentračního kláštera v Broumově, kde jsme byli asi půl roku. Já jsem tam dělal malíře pokojů. Protože jsem ještě neměl vykonanou vojenskou službu, kterou jsem kvůli studiu odkládal, byl jsem povolán na dva roky. Jenže po dvou letech nás tam nechali další rok, a pak ještě dalšího půl roku, až v padesátém pátém roce nás konečně propustili do civilu. Pracoval jsem ve Vysokém Mýtě v Karose. Vrátil jsem se tak do rodiště svého otce. Poblíž, ve Vysokých Hradech, jsem pracoval osm let na soustruhu a na fréze až do šedesátého osmého roku, kdy mi nabídli možnost jít do duchovní správy.

lel jsem asi tři kilometry od Vysokého Mýta v Knížově. Měl jsem na starosti Vraclav, odkud je dnešní pan biskup Jiří Paďour. Ten za mého působení šel v sedmdesátém roce do semináře. Pak jsem byl pět let farářem v Chocni a mým farníkem byl i pan Josef Lux. A v osmdesátém devátém roce mě rád tajně poslal do Kadaně k sestřičkám. Tam mě pan biskup požádal, abych šel učit na fakultu do Ústí a provinciál dominikánů chtěl, abych převzal od památkářů náš klášter ze sedmnáctého století. Postupně, jak nám uvolňovali jednotlivé místnosti, jsem je zařizoval. Vypomáhal jsem v duchovní správě, při tom jsem tři roky učil na pedagogické fakultě religionistiku, etiku a měl jsem ještě samostatné přednášky o křesťanství. Měl jsem hodně žáků a byl jsem v Ústí nad Labem velice spokojen, protože jsem to považoval za jakýsi vrchol své kariéry. Neměl jsem žádný doktorát, přesto jsem mohl učit na vysokých školách, kde se moji mnohem nadanější spolužáci nemohli uplatnit. Bral jsem to z ruky Boží jako velikánský dar a velice mě to uspokojovalo.

V Ústí jsem neměl žádné problémy, s panem děkanem Sporerem jsme si dobře rozuměli, to byl taky takový praktik a měl zájem, aby všechno klapalo. Od něho jsem se hodně naučil přesnosti a pořádku. Byl jsem velice spokojený, protože lidé na mě byli velice hodní. No – a teď mě na stáří přeložili do Uherského Brodu, abych tam

posílil tamní komunitu. V Uherském Brodě je hodně lidí, do klášterního kostela chodí každý den 150 lidí na mše svaté, v neděli samozřejmě víc. V neděli jsou dvě mše svaté, je tam hodně duchovní práce a ještě vypomáháme ve farnosti, kde

je farář a má kaplana. V těch okolních vesnicích na zbožném Slovácku je velký zájem o zpovídání a udělování svátostí, mám tam dost práce.“

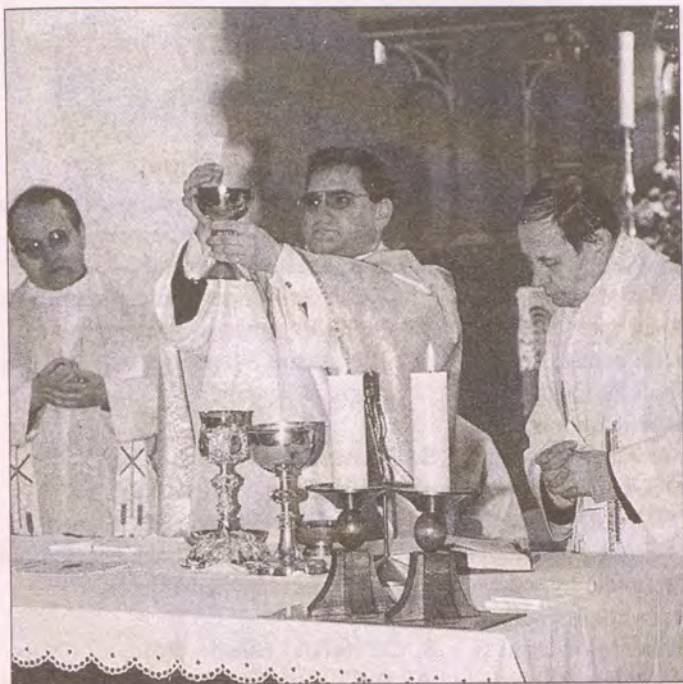
Děkuji, otče Bartoloměji nejen za krásné vyprávění, ale za celý Váš život. A to nejen jménem Zdislavy, svým, ale i všech ústeckých farníků.

vzpomínky a vyprávění P. Kulhavého zapsal Jan Rosenauer

V duchovní správě

Byl jsem zaměstnán jako kaplan na děkanském úřadě ve Vysokém Mýtě a byd-

Poprvé u oltáře

P. Tomasz Dziedzic – polský kněz. V Praze dostudoval teologickou fakultu Univerzity Karlovy. V mladoboleslavské farnosti je již od srpna 2000, kdy tam přišel na jáhen-skou praxi. Svátost kněžství přijal od našeho biskupa Josefa Koukla 26. prosince minulého roku. Nyní je v mladoboleslavské farnosti ustanoven kaplanem

Je ráno, neděle 28. 1. 2001. Podle kalendáře máme leden, ale krásné, teplé a jasné počasí tomu nenasvědčuje. Sluníčko totiž rozhazuje své zlatavé paprsky všem lidičkám, kteří jdou na mši svatou. To by si asi nezasluhovalo takovou pozornost, kdyby to nebyla primiční mše svatá. A to se v naší farnosti nestává často. Primiciantem je Tomáš Dziedzic

A jak to tedy při primici u nás vypadalo? Arciděkanský kostel Nanebevzetí Panny Marie byl zcela zaplněný, zrovna tak jako presbytář. Přítomni byli kněží z okolí Ml. Boleslavi, místní otec Hlouch a zavítal mezi nás i P. Havelka z Litoměřic. Bohoslužba slova probíhala standardním způsobem. Homilii měl P. Jiříšťa z Bělé pod Bezdězem.

Hlavním celebrantem byl samozřejmě P. Tomasz. Ten také na závěr mše svaté poděkoval svým rodičům, kmotrům, spolubratřím, vedení semináře, zastoupeného otcem vicerektorem P. Forbelským, mladoboleslavskému sboru a dalším. Všem přítomným pak udělil zvláštní papežské požehnání, které nám umožnilo při obvyklých pravidlech získat odpustky. Ten, kdo vystál dlouhou

frontu, obdržel i osobní novokněžské požehnání. Celý průběh mše svaté byl natáčen na video.

Myslíte, že tím jsme v Mladé Boleslavi skončili? Kdepak, to teprve začala druhá část nedělního programu. Slavnostní hostina v příjemném prostředí v restauraci U Krvavé hnáty. Tak honem za stoly, ať nevystydne obědek. Nejprve však přípitek. Po obědě se přeje a předávají dárky. I na zábavu jsme mysleli. A proto všichni na taneční parket. První taneček je samozřejmě určen pro P. Tomazse a jeho maminku...

Někteří odcházejí za svými povinnostmi, ale vytrvalci zůstávají. Kolem půl páté po závěrečné modlitbě však oficiální program končí. Někteří před sebou mají ještě několikahodinový „neoficiální“ program. Jak milá atmosféra zde panovala. Alespoň se farnost sešla nejen v kostele.

Díky Bohu za dalšího mladého kněze pro naši diecézi a farnost. Držme P. Tomaszovi palce (čti: modleme se za něj) v jeho dalším působení.

Zároveň se modleme i za další kněžská povolání a vyprošujme si kněze dobré a pokorné.

Rozdělení výtěžku Tříkrálové sbírky

Tříkrálové sbírce jsme se ve Zdislavě již věnovali několikrát. Nyní nastal čas rozdělování peněz vybraných do pokladniček. Dary složenkami nebo převody na bankovní účet budou rozdělovány asi začátkem června.

Tyto projekty dostaly podporu z výtěžku Tříkrálové sbírky:

FCH Liberec

1. Charitní centrum Liberec – pokrytí režie výstavby
2. Charitní dům pro matky s dětmi v tísní – provozní náklady
Celkem 38.365,40 Kč

FCH Litoměřice

1. CHOPS – koupací set pro ležící pacienty – obvazový materiál
2. Azylový dům – palandy do noclehárny – ložní prádlo – uzamykatelné skříňky
Celkem 31.489,50 Kč

FCH Chomutov

- Pomoc vozíčkáři
Pomoc bezdomovcům – horký čaj a oplatka
Celkem 4.481,50 Kč

OCH Sobotka

- Vybavení a zprovoznění ku-

chyně v penzionu pro seniory.
Celkem 30.283,00 Kč

FCH Česká Lípa

Dům pro matky s dětmi – rekonstrukce objektu.
Celkem 13.106,50 Kč

FCH Rumburk

Poradna pro ohroženou mládež – finanční spoluúčast na prázdnin. táboru pro 15 klientů
Celkem 5.786,70 Kč

OCH Č. Kamenice

Denní stacionář pro seniory – vybavení prostor pro klienty.
Celkem 3.731,60 Kč

FCH Vratislavice

Poskytování krátkodobého ubytování lidem bez domova
Celkem 3.756,60 Kč

OCH Most

Nákup PHB přístroje (zapůjčený postiženému chlapci).
Celkem 10.657,80 Kč

OCH Teplice

Dům na půl cesty Krupka – nákup ložního prádla, ručníků aj. potřeb pro obyvatele domu.
Celkem 15.359,50 Kč

Farnost Jablonec n.N.

Azylový dům pro bezdomovce v Jablonci (Naděje)
Celkem 4.310,50 Kč

Teplíčtí salesiáni s mládeží, které se věnují, strávili jarní prázdniny na jablonecké faře, odkud se vydávali na běžkařské výpravy do Jizerských hor. Živou náтуру svých svěřenců museli stále zaměstnávat nějakou činností, ovšem to je úkol, který mají salesiáni ve vínku už od svého zakladatele Dona Boska.

Vzpomínka na piaristu P. Jiřího Jana Dienstpiera rodáka z Mladé Boleslavi Zemřel odevzdán do vůle Boží 30. dubna 1991

P. Jiří Jan Dienstpier

Narodil se 28. 12. 1926 v Mladé Boleslavi, na kněze byl vysvěcen 29. 6. 1951 v Praze. V červenci 1952 byl ustanoven kaplanem ve Staré Boleslavi. Pro práci s katolickou mládeží a skauty mu byl odebrán státní souhlas k výkonu kněžské služby, vzápětí následoval zákaz povolání v roce 1961.

Práci našel jako zámečnick v továrně BSS až do roku 1982. Mezitím získal souhlas k výpomoci v kostele Panny Marie ve Staré Boleslavi jako zpovědník pro neděle a svátky.

V české provincii piaristů zůstal sám a usiloval o obnovu řádu v Litomyšli. Po delším trpělivém snášení nemoci zemřel v pokoře a tiché 30. dubna 1991.

S vděčností za jeho kněžskou službu vzpomeňme na něho ve svých modlitbách a také při mši svaté dne 30. dubna 2001, neboť ten den uplyne deset let od ukončení jeho kněžského života.

Vzpomínají a modlí se jeho mladoboleslavští přátelé

Soutěž (tentokrát biblická)

Výsledky 6. kola

Zní to sice divně, ale soutěžící si asi vybrali v březnu dovolenou. Možná je odradila obtížnost úkolu. Opět nás překvapilo, kolik slov vyhovujících zadání našli ti, kteří se soutěže přeci jen zúčastnili. A výsledky jejich snahy jsou někdy opravdu pozoruhodné. Abyste je mohli ocenit, opakujeme zadání z minulého kola: hledala se slova, v nichž se opakuje jedno písmeno alespoň třikrát. Nejhodnotnějším slovem bylo MISSISSIPPI (4× S, 4× I). V závěsu se drželo slovo MONOTÓNOST (4× O, 3× N) a SEBEREFLEXE (5× E).

Protože i 6. kolo, které mělo být oddychové, nakonec přineslo celou záplavu slov, odpočineme si tentokrát od hraní si s písmeny a vezmeme do ruky celou knihu – Bibli.

Poslední místo: to, kdo se nezúčastnili

5. místo:	Jana Pejčochová	54 bodů
4. místo:	Aloisie Bejblová	241 bodů
3. místo:	Tereza Rakoušová	330 bodů
2. místo:	sestry Křivánkovy	487 bodů
1. místo:	MICHAELA PAVLŮ	500 bodů

7. kolo – biblické

Časté zamyšlení nad Písmem je pro nás křesťany moc důležité. Ověřte si, nakolik znáte výroky osob v evangeliích. Najděte větu, kterou dotyčná osoba NEŘEKLA, a napište nám vždy číslo otázky a písmeno, pod kterým se skrývá odpověď. Tři vylosování výherci dostanou odměnu.

1. Co neřekla Alžběta:

- Bude se jmenovat Jan
- Od této chvíle mě budou blahoslavit všechna pokolení
- Požehnaný plod života tvého

2. Co neřekl anděl Gabriel:

- Půjdeš před Pánem připravit mu cestu
- Dítě bude nazváno svaté, Syn Boží
- U Boha není nic nemožného

3. Co neřekla Maria:

- Můj duch jásá v Bohu, mém Spasiteli
- Udělejte všechno, co vám řekne
- Požehnaná jsi mezi ženami.

4. Co neřekl Jan Křtěl:

- To je ten, o němž je psáno: Já posílám svého posla před tvou tvář, aby připravil cestu před tebou
- Každý strom, který nenese dobré ovoce, bude poražen a hozen do ohně
- Já bych měl být pokřtěn od tebe – a ty přicházíš ke mně?

5. Co neřekl Kristus:

- Blahoslavená, která jsi uvěřila
- Blahoslavení, kteří slyší Boží slovo
- Blahoslavení tvůrci pokoje, neboť oni budou nazváni Božími syny

6. Co neřekl Šimon Petr:

- Pane, odejdi ode mne, vždyť já jsem člověk hříšný
- Přichází však mocnější než já, jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u opánek
- S tebou jsem ochoten jít do vězení i na smrt

7. Co neřekla Maria Magdaléna

- Viděla jsem Pána!
- Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho položili
- Pane, ty víš, že tě miluji

8. Co neřekla samařská žena

- Už nikdy nebudu pít z plodu vinné révy
- Odkud chceš vzít tu živou vodu?
- Každý, kdo se napije této vody, bude zase žít

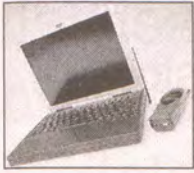
9. Co neřekl Pilát

- Co jsem napsal, napsal jsem
- Nespáchal nic, zač by zasloužil smrt
- Což to všechno nemusel Mesiáš vytrpět – a tak vejít do své slávy?

10. Co neřekl Jidáš:

- Hle, už je tady můj zrádce
- Zradil jsem nevinnou krev
- Mistře, kde bydlíš?

Odpovědi pošlete na adresu: Římskokatolická farnost Smržovka, Kostelní 215, 468 51 Smržovka; zdislava@qwert.cz

Křížová cesta pro spěchající

Pane, odpusť mi, že jsem neměl čas zúčastnit se křížové cesty tvé i mých bližních

1. Byl jsem jako Pilát. Ptal jsem se, co je pravda, ale neměl jsem čas se nad tím zastavit a zamyslet.

2. Vykročil jsi na křížovou cestu, Ježíši. Byl před tebou asi kilometr. S takovým břemenem to trvalo snad hodinu. Pro mne to bylo příliš. Spěchal jsem...

3. Běžel jsem napřed. Koušek dál jsem se zastavil, ohlédl se, ty jsi ležel na zemi. Nepomohl jsem ti.

4. Minul jsem na cestě tvou matku. Ona též běžela, ale k tobě, v opačném směru než já. Určitě jste se setkali, ale také ne na dlouho, popravčí rovněž pospíchali.

5. Potkal jsem Šimona z Cyreny. Říkal, že spěchá domů, po práci. Ale pomohl ti nést kříž. Kdybych věděl, že budeš potřebovat pomoci...

6. Veronika též měla pro tebe čas. Zůstal jsi u ní navždy – na roušce. Já si ani neumím představit tvou tvář. Dej Pane, abych se setkal s tvou tvář.

7. Byl jsem už daleko, když jsi upadl znovu. Ani tehdy jsem ti nepomohl vstát. Kolik takových slabých jsem už minul v životě...

8. Jak jsem asi vypadal, když jsem spěchal a přitom minul v západní bráně města skupinu žen, které čekaly, na rozdíl ode mne, na tebe.

9. Tvůj třetí pád jsem pozoroval z Golgoty. Nepovstal jsi už vlastní silou. Ani já jsem neutíkal blíž, abych ti pomohl. Tak těžko se člověk vrací...

10. Teď jsi i ty tam, kde já. Došel jsi. pomalu, těžko. Svlékají tě. Ne, oni též pospíchají, proto strhují z tebe šaty.

11. Tady vidím, co znamená spěch. Aby se nezdržovali s přivazováním rukou a nohou, přibíjejí hřeby. To je rychlejší a jistější. Ježíši, odpusť mi můj životní spěch, jenž nejednou bližnímu způsobil tolik smutku, tolik bolesti, tolik ztráty.

12. Je teprve třetí hodina odpoledne a slunce už zhaslo. Ještě nepadl soumrak a už svítí Večernice. Ještě jsi neskončil a zástupy se poplašeně rozutekly. Vyznávám spolu se setníkem: „Opravdu, tento byl Syn Boží!“

13. Stálý spěch, dobíjejí ty, co byli ukřižováni s tebou. Rychle vás snímají s kříže, neboť za hodinu začíná jejich svátek. Jak dlouho jsme schopni setrvat v lítosti?

14. Na všechno jsi měl čas, Pane, s výjimkou setrvání ve smrti. Nyní jsi ukázal, že jsi rychlejší než ostatní. Už třetího dne jsi vstal z mrtvých. Díky Ježíši!

Přečtěte si...

Zaorálek, Jaroslav: Lidová rčení, Academia 2000, 195 Kč

Zaorálkova Lidová rčení vyšla poprvé v roce 1947, nyní vycházejí již po čtvrté. Autor je znám hlavně jako překladatel z francouzštiny, němčiny, italštiny a španělštiny. Některé jeho překlady, jako např. Chevalierovy Zvonokosy, u nás doslova zlidověly.

Při překládání se řídil zásadou, že překlad musí vyvolat stejné dojmy a vzněty jako originál. On sám ovládal dokonale češtinu, kterou studoval celý život na českých ústředních a rčeních. Se Zaorálkovou překladatelskou činností vznikala totiž paralelně unikátní sbírka lidových rčení, která natrvalo obohatila českou slovesnou tvorbu.

Příkaský, Jiljí V.: Etika, Karmel 2000, 145 Kč

Učebnice základů etiky.

Denis, Henri: Jak slavit eucharistii, Karmel 2000, 99 Kč

Autor, francouzský kněz, vyučuje téměř 40 let na Pastorálním institutu náboženských nauk v Lyonu. Tato kniha má posloužit nejen těm, kdo odpovídají za konání eucharistické slavnosti, ale i každému křesťanu, který by si chtěl prohloubit smysl své účasti na ní.

Grün, Anselm: Každý má svého anděla, Karmel 2000, 119 Kč

Každý má svého anděla – to je radostná zvěst biblických příběhů. A takové je i poznání duchovní tradice.

Každý člověk potřebuje v domě své duše zvláštní ochranný prostor k tvůrčímu ponoru. Tam v jeho nitru přebývají andělé a uvádějí ho do lehkosti bytí a připínají křídla jeho duši.

Andělé nám zprostředkovávají zkušenost, že jsme chráněni zvláštním způsobem a že jsme skryti. Nikdy nejsme sami – andělé nás provázejí ve všech situacích našeho života.

Bosmas, Phil: Láska dělá divy, Karmel 2000, 89 Kč

Krátké úvahy na téma nejsilnějšího citu – a to jak ve vztahu k lidem, tak k Bohu.

-mela

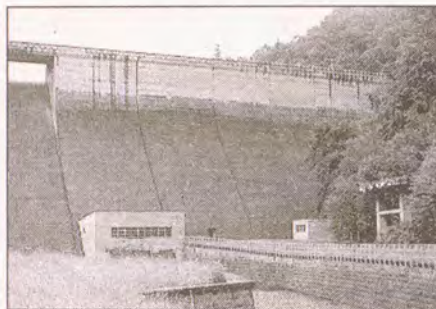

Nepochopitelné mlčení o likvidaci studia bohosloví v roce 1950

V minulém roce bylo publikováno poměrně dost vzpomínek na likvidaci řeholí v roce 1950. V této souvislosti jsem však nikde nečetl o zrušení diecézních seminářů, teologic-

presvědčení, že stávající režim se dlouho neudrží a že pak po změně poměrů budeme moci studovat na řádných bohosloveckých učilištích.

V době, kdy jsem byl nasazen na stavbě přehradu na Klíčavě ve Zbečně u Krivokláta, jsem poměrně často jezdil do Prahy a občas jsem se zastavoval Dejvicích v semináři za několika známými, kteří nabídku studia na nové fakultě přijali a

kých fakult v Praze a Olomouci a utvoření nové, tzv. Cyrilotodějské teologické fakulty.

Ve svých vzpomínkách jsem uváděl, že my mladí jsme byli převezeni do Hájku u Prahy koncem srpna 1950. Denně při ranním nástupu jsme byli přesvědčováni politickým pracovníkem, abychom do tohoto nového semináře vstoupili. Těm, kdo neměli ukončené středoškolské vzdělání, bylo slibováno, že budou mít možnost si je velmi výhodně doplnit.

Ještě za pobytu v Broumově jsme zažili likvidaci bohosloveckého studia a utvoření nového a byli jsme našimi představenými upozorněni, abychom žádné nabídky na toto studium nepřijímali. Tehdy jsme všichni žili v bláhovém

tento svůj krok zdůvodňovali tím, že oni nemohou tak dlouho čekat a že tento stav může trvat velice dlouho.

Když jsem byl propuštěn z internace a byl jsem ve škole ve Frýdku, velmi často jsem se v Ostravě setkával se známými bohoslovci, kteří sloužili

u PTP. Ostrava byl tehdy opravdu černá – bylo tam největší soustředění pětépáků vůbec. Velmi krutý život měli ti, co sloužili v Ostravě – Radvanicích. Jezdával jsem rovněž za spolubratry na Slovensko do Hájnik u Zvolena. Jinak pětépáci

vybudovali většinu vojenských výcvikových prostorů: Mimoň, Sv. Dobrotivou, Křišťanov, Boletiny, Libavu, na Slovensku Plavecké Podhradie, Plešovce – Sása, Kežmarok, Kame-

Knihy uvedené v recenzích a anotacích našeho časopisu si můžete zakoupit v prodejně:

Karmelitánské knihkupectví
(Knihkupectví Jonáš)
Mírové náměstí 15
412 01 Litoměřice
Tel./fax: 0416/73 24 58

Jak jsem se stal zázračným léčitelem

Jako nespolehlivý element jsem se nemohl stát důstojníkem a byl jsem přeřazen k elitním útvarům beze zbraní – k PTP. Byl jsem přidělen k pracovnímu útvaru, který v jednom městě budoval letiště. Jelikož v ošetrovně neměli lékaře, musel jsem převzít – i bez šarže – funkci velitele ošetrovny.

Jenže smůla! K tomuto útvaru byli přiděleni také „vojáci“ kolem 60 let. Když se totiž někdo jakkoliv nelíbil zodpovědným činitelům, byl dán pokyn vyšším složkám a dotyčný byl povolán na „vojenské cvičení“ bez časového omezení. Nemohl si stěžovat, protože služba v armádě byla ctí. Musel pronášet povinnou frázi: „Sloužím vlasti a pracujícím lidu.“ A v srdci musel mít při tom hřejivý pocit.

V tomto věku ovšem měli mnozí všelijaké nemoci – vysoký tlak, anginu pectoris apod., na což se však nemohl brát ohled. Dotyčný „vojín“ ovšem nemohl splnit požadované pracovní normy, zdravotní stav se horšil a vojín se ocitl na ošetrovně. Kde to bylo vážnější, poslal jsem nemocného do vojenské nemocnice k posouzení zdravotního stavu, popř. k posouzení schopnosti k vojenské službě. V nemocnici byli lékaři ro-

zumní po všech stránkách a posílali mně tyto marody často zpátky s rozhodnutím, že nejsou schopni vojenské služby. Rád jsem předal toto rozhodnutí nemocnici nadřízenému velitelství, které pak – načisto rádo, protože se tak zbavilo neproduktivního pracovníka – pustilo vojína do civilu.

Tito propuštění ovšem nemlčeli a psali svým kamarádům „ve zbraní“, jak je mož-

no se dostat v jistém městě do civilu.

Když už byla těchto propuštěných hezká řádka, objevil se sám velitel praporu až z Komárna, postavil mě do latě a nevybíravě mi vytkl mou podvratnou činnost. Při tom jsem se dozvěděl, že existuje tajný rozkaz, že příslušník PTP nesmí být propuštěn do civilu, dokud není prověřen jako spolehlivý. Pochopitelně – když je něco na vojně tajné, tak to nesmí nikdo vědět. Nevěděl jsem to já, ale ani moji nadřízení velitelé.

Když se ovzduší uklidnilo a soudruh major zjistil, že zde nebyl zájem narušit obranyschopnost naší armády, můj nejvyšší velitel sdělil, že si ani nedovedu představit, co jsem způsobil u všech útvarů PTP. Všichni marodi byli najednou zdraví a hlásili se k přeřazení do místa, kde jsem byl velitelem ošetrovny. Že už jsou zdraví a hlásí se do práce!

Jenže místo Nobelovy ceny za medicínu nebo alespoň nějaké medaile za zásluhy jsem byl za trest přeložen k důlnímu útvaru na Kladně – kopat uhlí!

Ale stálo to za to!

P. Ladislav Kubiček

nicu nad Cirochou... To vše dělali až do roku 1953.

Myslím si, že by nebylo na škodu, kdyby se některý z tehdejších bohoslovců, který zažil likvidaci diecézních učilišť a následnou službu u PTP, ozval a podělil se s námi o vzpomínky na tuto pohnutou dobu. Rozhodně bychom na ni neměli zapomínat.

P. Jan St. Chmelař, OPraem.

Vlevo shora dolů: Přehrada Klíčava (foto Ing. Martin Horský); Broumov – sochy před klášterním kostelem; Arcibiskupský seminář v Praze; dole: vojenský výcvikový prostor Milovice

Alexej ČEPIČKA

* 18. 8. 1910 Kroměříž
+ 30. 9. 1990 Dobříš (okres Příbram)
Český politik, zeť Klementa Gottwalda

Od 1929 člen KSČ
1929–34 vystudoval práva na UK v Praze,
1937–41 advokátní koncipient v Ostravě.
1942–45 za nacistické okupace vězněn v koncentračním táboře.
1946–60 poslanec NS,
1947–48 ministr vnitřního obchodu,
1948–50 ministr spravedlnosti, současně generální tajemník Ústředního akčního výboru Národní fronty
1949–50 předseda Státního úřadu pro věci církevní,
1950–56 ministr národní obrany (armádní generál),
1953–56 náměstek předsedy vlády,
1949–58 člen ÚV KSČ
1951–56 člen předsednictva (resp. politbyra) ÚV KSČ

Armádní generál a ministr obrany Alexej Čepička stál v čele armády v době existence PTP

Nesl značnou část odpovědnosti za praktiky komunistického režimu koncem 40. a v první polovině 50. let, zejména za situaci v justici, armádě a za politické procesy

1956 odvolán z vedoucích státních i stranických funkcí,
1956–59 předseda Státního úřadu pro vynálezy a normalizaci,
1963 vyloučen z KSČ.

použitá literatura:

J. Tomeš a kol.: Český biografický slovník XX. století, Praha 1999

Listárna aneb dopisy v koši nekončí

Názory otištěné v této rubrice se nemusejí shodovat se stanovisky redakce.

„Modleme se...“

Motto: Úcta k člověku ! Úcta k člověku ! Jestliže úcta k člověku zakotví v srdci lidí, lidé nakonec znovu založí takový sociální, politický nebo hospodářský systém, v němž bude úcta k člověku posvátnou. “
Antonie de Saint-Exupery.

V životě naší společnosti registrujeme menší i větší bouře. Straní se té či oné strany. (Nemusí to být strana politická). Když je svár, tak jsou vždy dvě strany. Sporům však chybí základní veličina – úcta k člověku. Proto jsem svůj příspěvek uvedl slovy o úctě k člověku. Jen na ní lze postavit systém, řád, společnost.

Každá naší činnosti by měla předcházet modlitba. Chceme-li položit základy nové společnosti, měli bychom se obracet k Bohu. Jeho Syn se vyznačoval učtou k člověku. Děláme to?

Oprášil jsem pro nás (ano, doslova oprášil ze skříně plné not a kancionálů) „Modlitbu za vlast“. Modlíval jsem se jí po dva roky na osamělém místě v kos-

tele sv. Ignáce v Jičíně, před více než čtyřiceti lety. Když se zamyslíte nad obsahem slov, je modlitba ještě aktuálnější v našich dnech:

„Bože otců mých, králi nebes i země, k tobě vznáším svou vroucí modlitbu za blaho své vlasti a svého národa. Tvé svaté požehnání učinilo krásnou a kvetoucí moji vlast po pohromě největší, kdy bídou lidskou byla k pláči zmořena. Ó, jak velice tobě za to děkuji, Bože můj a prosím Tebe s celou vroucností, aby tvé svaté požehnání dlelo nad milovanou zemí!

Tvé požehnání svaté necht' vejde do paláců zámožných, aby tam hnulo srdci k dobročinnosti a k útrpnosti, necht' nemine prahu chatrče chudičké, a necht' vynajde i ty ubožáky, kteří nevědí, kam hlavu svou položit...

Neopouštěj, Hospodine, národa, jehož krev jest krví mou a jehož tlukot srdce i mého jest tlukotem, chraň ho, střež a opatruj, zachovej ho od veškerého zla!

Dej, aby nikdy v něm nevznikly různice a nešváry domácí, popřej, aby ve svornos-

ti, lásce bratrské a v míru dokonalém hledal a nalezl blaho své.

Ó, dej, Bože dobrotivý, abych činností svou vlasteneckou byl ozdobou své země rodné a tak sobě zasloužil klidného odpočinku v jejím klíně, a dopřej mi té milosti, abych životem bezúhonným, vzorně křesťanským v této vlasti hoden byl vstoupiti ve vlast všech národů celého světa! Amen.“

Dal jsem dětem tuto modlitbu na hodiny základů křesťanství k prostudování. Pochopily její aktuálnost a domluvili jsme se, že se ji budeme modlit na závěr hodiny. Kdyby pro nic jiného, tak proto, aby svým životem vzorně křesťanským už tady na zemi přispěly k realizaci úcty k člověku.

Co říkáte, neměla by se tato modlitba vznášet k nebi, třeba jen z naší diecéze?

František Němeček, Mladá Boleslav

Pro čtenáře, který první správně určí autora modlitby, má pan Němeček připravenou knížku. Odpověď zašlete na adresu naší redakce s uvedením zpáteční adresy.

Křížová cesta na Tábor opravena

Lomnice nad popelkou (Tábor) – Jedním ze dvou poutních míst okresu Semily je hora Tábor u Lomnice nad Popelkou. Leží prakticky na hranici Litoměřické a Královéhradecké diecéze. Na jejím vrcholu najdete barokní poutní kostel Proměnění Páně a k němu vede nově opravená křížová cesta.

Na samém počátku křížové cesty byla zbudována velká zděná studánka „Křížovka“. Podle pověstí má její voda hojivé a léčivé účinky. V kapličce nad studánkou stojí barokní sousoší „Kristus uzdravující Lazara“, mistrovské dílo Stanislava Suchardy. Díky nemalému úsilí lomnických nadšenců se toto sousoší podařilo opravit již v roce 1995 a my se můžeme v tichosti zastavit a vnímat jeho nevšední krásu.

Sama křížová cesta nám nabízí třináct zastavení, třináct kamenných kapliček, které jsou, spolu s „Božím hrobem“ – (čtrnáctým zastavením), bezesporu krajinnou dominantou. Dílo vzniklo z iniciativy lomnického rodáka Ignáce Hornycha ml. Návrhy pro litinové reliéfy jednotlivých zastavení vytvořil J. Sucharda a byly odlity

v Blansku. Tyrolský sochař Ferdinand Stufleser je autorem dřevěné sochy ukřížovaného Ježíše v životní velikosti. Stavbu kapliček provedl lomnický sta-

vitel Jan Šroubek v roce 1898.

Sté výročí postavení „oslavné“ křížové cesty stavebním ruchem.

Z iniciativy „Sdružení na ochranu lomnických památek“ byly v roce 1994 zahájeny záchranné a rekonstrukční práce. Ty s různými odmlkami trvaly šest let a konečná kolaudace proběhla 23. listopadu 2000. Celková

hodnota díla činí 332 270 Kč. Formou státní účelové dotace přispěl na opravu památky Okresní úřad Semily. Velká část nákladů byla zaplácena z darů.

Pravá podstata postu není ve zdrženlivosti od jídla, ale od hříchu. Kdo se postí jen v jídle, ten půst snižuje.

Postíš se? Ukáž to v jednání. Smiř se s tím, se kterým žiješ v neshodě, pomoz tomu, kdo od tebe něco potřebuje, nezávid' tomu, kdo má v něčem úspěch...

At' se postí nejen naše ústa, ale i oči, ruce, nohy – celé naše tělo.

At' se postí naše oči od zvědavých pohledů, naše uši – abychom neposlouchali pomluvy a klepy, naše ústa, od sprostých a tvrdých slov, at' se postí naše nohy, abychom nechodili za zbytečnými a nedovolenými věcmi...

Jaký užitek můžeme mít z toho, že se postíme v jídle, ale druhé zabijíme – protože ten, kdo druhé pomlouvá, ten podle apoštola Pavla druhé zabíjí.

/Jan Zlatoústý/

Mateřské centrum

Mateřské centrum (MC) je místo:

- * kde se setkávají zejména maminky na mateřské dovolené
- * kde se cítí dobře ony i jejich děti
- * kde se vzájemným sdílením podobných starostí a problémů mnohé vyřeší
- * kde si můžete jen tak pohrát, popovídat, ale také se mnohému naučit

Fungující Mateřské centrum jsem poznala před 4 lety v Brandýse nad Labem.

V Mladé Boleslavi v té době existovalo neformální společenství maminek na mateřské dovolené a představa vlastního prostoru, vlastního programu nás nadchla. Ustanovily

jsme se jako Občanské sdružení, navázaly jsme spolupráci s ostatními Mateřskými centry.

Postupně jsme opustily myšlenku velkého Mateřského centra a snažily jsme se vytvořit centrum, které je otevřené všem, ale neskrývá své křesťanské zaměření.

Postupně se zapojili do práce i tatínkové, a tak se toto centrum postupně stávalo rodinným.

Po údobí improvizace máme od ledna letošního roku své vlastní sídlo v suterénu v Havlíčkově ulici 589/40 v Mladé Boleslavi.

Podařilo se nám dobudovat plynové vytápění. Finanční prostředky poskytlo litoměřické biskupství, kanovník P. Hlouch, Řad svatého Lazara, Svatováclavská nadace, a významnou část jsme vybrali mezi sympatizujícími rodinami.

V našich prostorách probíhá každé úterý od 9.30 do 12.00 setkání maminek na mateřské dovolené, každý čtvrtek odpo-

ledne kroužek keramiky, němčiny, angličtiny a hry na flétnu. Každý pátek se zde schází nově vznikající skautský oddíl. Jednou měsíčně v neděli odpoledne jsou prostory k dispozici pro setkávání rodin. Tradicí se stalo organizování Dětského dne, vánoční besídky.

Na jaře bychom rádi vybudovali dětské hřiště, které bychom pořídili z prostředků grantu od města.

Máme mnoho plánů do budoucna, zejména se chceme zaměřit na děti a mládež, nabídnout jim alternativu prožívání volného času a snad i neformální duchovní vedení.

Ivana Kolínová, Nepřevázka u Mladé Boleslavi

Budeme krmit rybičky

Začátkem února letošního roku byl slavnostně uveden do provozu Hospic sv. Štěpána v Litoměřicích. Tato událost byla zachycena v tisku, rozhlase, televizi a samozřejmě i ve Zdislavě.

Následovaly dny otevřených dveří za značného zájmu veřejnosti, hlavně ze severočeského kraje, ale i z jiných koutů naší vlasti.

Přišli jednotlivci, menší i větší skupiny. Rekordní byla skupina osmdesáti osob. V pamětní knize jsou zápisy zdravotníků, duchovních v čele s litoměřickým biskupem mons. Josefem Kouklem, pedagogů, studentů i dětí. Ve všech zápisech je pochvala, radost nad uskutečněným záslužným a náročným dílem a současně i přání, aby nastoupená cesta pro všechny pokračovala dobře.

Jeden zápis byl však úplně odlišný a jen na první pohled nezapadal do celkového rámce. Zněl: „Moc se nám tu líbilo. Přijďme zase, budeme krmit rybičky.“ Podpis byl „Konvikťáci“. (Na vysvětlenou je třeba uvést, že konvikťáci jsou mladí lidé, kteří se v litoměřickém konviktu připravují na studium na bohoslovecké fakultě v Praze). Zápis těchto mladých lidí v pamětní knize má však hlubokou myšlenku

a smysl. To, že tito budoucí bohoslovci slibují, že budou docházet do hospice a budou se starat o akvária s rybičkami, která jsou umístěna nejen na chodbách, ale i na pokojích nemocných, znamená mnoho. Budou se starat o něco, co lidem trvale upoutaným na lůžko bude dělat radost a je samozřejmé, že návštěva pokojů nebude znamenat přijít a postarat se jen o blaho rybiček, ale že sebe a své srdce plné mladistvého nadšení věnují těm, kteří právě dobré slovo a dobré srdce nejvíce potřebují. Proto milí konvikťáci, chodte co nejčastěji krmit rybičky do Hospice a vzpomeňte si na to po letech, až jako kněží budete stát před svými ovečkami, jaký byl začátek vaší činnosti.

Po dnech otevřených dveří se v hospici konaly exercicie a to byl další ukazatel, že nastoupená cesta bude dobrá. Účastní-

ci, kterých bylo přes čtyřicet – z toho pět mužů – byli z nejrůznějších koutů Čech, od východu na západ, od severu k jihu. O hlubokou náplň duchovních cvičení se jako vždy předtím zasloužil farář, kanovník MUDr. Ladislav Kubiček. Slova, kterými naplnil srdce posluchačů, nebyla určena jenom jim, ale všem, se kterými se setkají – ať v rodině nebo ve svém okolí, neboť jenom ten, kdo hodně načerpal a má plné srdce, může rozdávat. S prázdnou duší a prázdnou dlaní nedokáže nikdo nic.

MUDr. Milada Veselková, Lovosice

Vážení přátelé, srdečně Vás zveme k aktivnímu odpočinku:

Akademické Týdny 11. ročník

Nové Město nad Metují

(okres Náchod)

28.7. - 10.8. 2001

Služby v areálu pokrývají veškeré potřeby účastníků:

Ubytování v 3 - 6 lůžkových pokojích, chatkách i vl. stanech

Strava 3 x denně (volba lehké nebo vydatné večeře)

Dále občerstvení, prodej knih, hlídání dětí, odvoz k linkovým spojům, prodej nahrávek programu (MC) včetně starších ročníků (450 titulů)

V areálu jsou hřiště a koupaliště. V lesích, které louku obklopují a zvou ke krásným vycházkám, je hojně malin i hub. Vnější podmínky jsou připraveny k tomu, abychom prožili příjemné a pozitivně obohacující chvíle. Ostatní záleží jen na nás všech. Přejeme si, aby společné očekávání bylo splněno a těšíme se na shledání.

Jestli Vás naše práce oslovila, ale nebudete se moci zúčastnit, můžete nás podpořit jakoukoliv částkou na níže uvedený účet. Děkujeme.

O podrobné informace a přihlášky si pište na adresu:

Akademické týdny, Vrchoviny 69, 549 01 Nové Město nad Met., tel.:0443/22302 nebo 0603/867463

Bankovní účet: Česká spořitelna Nové Město n.Met., č.:1182585349/0800.

Pořádáno ve spolupráci s ČKA, pod záštitou Řádu bratří kazatelů, Nového Města, náchodského vikariátu a biskupství královéhradeckého.

"Nenaříkej nad temnem ve světě, hled' raději rozsvítit světlo." (James Keller)

Historický začátek

Akademických týdnů spadá do r. 1932. R.1991 byly obnoveny P.Jaroslavem Knittlem, žákem zakladatele P.PhDr.Doc.Habáně OP. Po smrti P.Knittla v r. 1994 pokračuje v tomto díle občanské sdružení Akademické týdny. Úkolem Akademických týdnů je setkávání lidí všech věkových kategorií, svobodných i rodin, za účelem obohacení svých znalostí, vzájemného poznání a tělesné i duševní rekreace.

Místem konání

11.AT je opět Pavlátova louka u Nového Města n.Met. Cesta k areálu bude značena šipkami jako každý rok. Pro účastníky budou na požádání k autobusovému i vlakovému nádraží přistavována auta s označením „AT“. Vstup domácích zvířat do areálu tábora správce nepovoluje.

Členové odborů

si mohou nechat proplatit AT nebo jeho část jako rekreaci. Na požádání poskytneme potvrzení.

Permanenka na přednášky

zvýhodní váš pobyt. Z ceny všech přednášek v daném období bude poskytnuta poukázka v hodnotě 30 % na nákup kazet ze všech ročníků.

Ceník služeb

Ubytování	od 83,- do 136,-	na den
Strava	od 85,- do 111,-	na den
Vlastní stan	od 25,- do 50,-	na den
Přednášky	od 6,- do 12,-	za hodinu, celk. 411-882,-

Podle typu služeb a sociálního postavení účastníka – výrazné slevy pro studenty. Podrobný ceník zašleme na požádání.

AT jsou otevřeny pro slušné lidi rozličných názorů,

účast na jednotlivých akcích je dobrovolná, součástí přednášky je i diskuse a přihlásit se můžete na jakoukoliv část nebo pouze dojíždět na program.

Výběr z programu:

So 28.7. Mons. DUKA OP – Teologie po Osvětimu na prahu III. tisíciletí

Ne 29.7. Mons. ŠKARVADA – Odkaz kardinála Berana

RNDr. BÍMOVÁ – Vyprávění o Maroku s diapositivy

Man•elé RADOVI – Zahajovací koncert

Po 30. 7. P. LINHART – Vnitřní zranění – uzdravení

S. KARÁSEK – Tolerance a výlučnost Krista

S. KARÁSEK – Koncert

Út 31. 7. Doc. RNDr. REISCHIG – Vznik a vývoj života

Prof. RNDr. BENEŠ, CSc. – Opět biologická časovaná

bomba – U• to bouchlo?

St 1. 8. Výlet do Polska (bohoslužba, ruční výroba papíru, turistika)

Čt 2. 8. P. PARTYKA – Pohled polského kněze na život u nás

Dr. Phil. PREKOPOVÁ (BRD) – Jak zacházet s dítětem ve

věku vzdoru a s mladistvým v pubertě

E. HENYCHOVÁ – Koncert

Pá 3. 8. JUDr. MEZŘICKÝ – Filozofie trvale udržitelného života

Odpoledne s Ádélkem (škodí katolické církvi polarizace,

koncert J. Sanitřáka)

So 4. 8. P. VACEK – Mů•e být mše zajímavá?

TELEPACE OSTRAVA – Činnost v televizi i jiné zajímavosti

P. ČÍ•KOVSKÝ OMI – život misionáře v Africe (+DIA)

Ne 5. 8. P. ČÍ•KOVSKÝ OMI – Lišíme se od Afričanů při mši?

J. PAVLÍČEK – Antarktida zase jinak (+DIA)

Po 6. 8. P. KORDÍK – Čtyři stupně duchovního života

Doc. HACH, CSc. – Etika klonování, rozluštění DNA

ŠALMÍJÁ – Závěrečný koncert

Út 7. 8. ThDr. VENTURA – Řád trapistický a cisterciácký,

Odkaz P. J. E. Urbana

P. RYBÁŘ SJ – Úbytě duchovního života

St 8. 8. Prof. RNDr. BEDNÁŘ, CSc. – Vliv oteplování na život

Prof. RNDr. BEDNÁŘ, CSc., Prof. ThDr. POKORNÝ

Zázraky a přírodní zákony z pohledu přírodovědce a

teologa

Čt 9. 8. P. ThDr. BUGEL – Rozmanitost liturgie v kat. církvi

RNDr. GRYGAR – Kam kráčí astronomie?

Účast na akcích je dobrovolná, lze se účastnit i jen části programu. Změna programu vyhrazena